

Dz. U. 2009 Nr 127 poz. 1052

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2025 r.
poz. 1578.**

U S T A W A

z dnia 17 lipca 2009 r.

o praktykach absolwenckich

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady odbywania praktyki absolwenckiej, zwanej dalej „praktyką”.

2. Praktyka ma na celu ułatwienie absolwentom uzyskiwania doświadczenia i nabywania umiejętności praktycznych niezbędnych do wykonywania pracy.

Art. 2. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, zwane dalej „podmiotem przyjmującym na praktykę”, może przyjmować na praktykę osobę, która ukończyła co najmniej gimnazjum lub ośmioletnią szkołę podstawową i w dniu rozpoczęcia praktyki nie ukończyła 30. roku życia, zwaną dalej „praktykantem”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które posiadają świadectwo ukończenia szkoły za granicą, uznane za równorzędne świadectwu ukończenia polskiego gimnazjum lub ośmioletniej szkoły podstawowej zgodnie z art. 93 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2025 r. poz. 881 i 1019).

Art. 3. 1. Praktyka może być odbywana odpłatnie lub nieodpłatnie.

2. Wysokość miesięcznego świadczenia pieniężnego nie może przekraczać dwukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773).

Art. 4. Do praktyki nie mają zastosowania przepisy prawa pracy, z wyjątkiem art. 18^{3a}–18^{3e}, art. 129 § 1, art. 131 § 1, art. 132 § 1, art. 133 § 1, art. 134 i art. 151⁷ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, 807 i 1423).

Art. 5. 1. Praktykę odbywa się na podstawie pisemnej umowy o praktykę absolwencką, zwanej dalej „umową”, zawieranej pomiędzy praktykantem a podmiotem przyjmującym na praktykę.

2. Umowa powinna określać w szczególności:

- 1) rodzaj pracy, w ramach której praktykant ma uzyskiwać doświadczenie i nabywać umiejętności praktyczne;
- 2) okres odbywania praktyki;
- 3) tygodniowy wymiar czasu pracy w ramach praktyki;
- 4) wysokość świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 3 ust. 2, jeżeli praktyka ma być odbywana odpłatnie.

3. Umowa nie może dotyczyć pracy szczególnie niebezpiecznej w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 237¹⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

4. Umowa nie może być zawarta na okres dłuższy niż 3 miesiące.

4a. W przypadku niepełnoletniego praktykanta, który ukończył szkołę ponadpodstawową i spełnia obowiązek nauki przez uczęszczanie na praktykę zgodnie z art. 36 ust. 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043 i 1160), umowa może być zawarta na okres nie dłuższy niż do ukończenia przez niego 18. roku życia.

5. Zawarcie kolejnej umowy między praktykantem a tym samym podmiotem przyjmującym na praktykę jest możliwe tylko na łączny okres, o którym mowa w ust. 4, a w przypadku:

- 1) praktykanta, o którym mowa w ust. 4a, który nie ukończył 18. roku życia – na okres nie dłuższy niż do ukończenia 18. roku życia;
- 2) praktykanta, o którym mowa w ust. 4a, który ukończył 18. rok życia – na okres, o którym mowa w ust. 4.

6. W przypadku gdy praktyka odbywana jest:

- 1) nieodpłatnie – umowa może być rozwiązana na piśmie w każdym czasie;

- 2) odpłatnie – umowa może być rozwiązana na piśmie z zachowaniem siedmiodniowego terminu wypowiedzenia.

Art. 6. Podmiot przyjmujący na praktykę zapewnia praktykantowi, na dotyczących pracowników zasadach określonych w odrębnych przepisach, bezpieczne i higieniczne warunki odbywania praktyki, w tym – w zależności od rodzaju świadczeń i zagrożeń związanych z odbywaniem praktyki – odpowiednie środki ochrony indywidualnej.

Art. 7. 1. Podmiot przyjmujący na praktykę, na wniosek praktykanta, jest obowiązany wystawić na piśmie zaświadczenie o rodzaju wykonywanej pracy i umiejętnościach nabytych w czasie odbywania praktyki.

2. W przypadku praktykanta, o którym mowa w art. 5 ust. 4a, podmiot przyjmujący na praktykę wystawia na piśmie zaświadczenie o rodzaju wykonywanej pracy i umiejętnościach nabytych w czasie odbywania praktyki zawierające informację o liczbie godzin praktyki zrealizowanej w poszczególnych miesiącach.

Art. 7a. 1. Podmiotowi przyjmującemu na praktykę będącemu pracodawcą, który zawarł umowę z praktykantem, o którym mowa w art. 5 ust. 4a, przysługuje dofinansowanie kosztów praktyki w wysokości 250 zł za każdy pełny miesiąc praktyki, jeżeli praktyka została zrealizowana w wymiarze co najmniej 120 godzin miesięcznie.

2. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania praktykanta, w drodze decyzji, po stwierdzeniu spełnienia warunków określonych w ust. 1.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane na wniosek pracodawcy złożony w terminie 3 miesięcy od dnia ukończenia praktyki przez praktykanta.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) kopię umowy;
- 2) kopię zaświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

5. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, jest finansowane ze środków Funduszu Pracy.

6. Środki, o których mowa w ust. 5, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego.

7. Wojewoda otrzymane środki na dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy gminy.

8. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, udzielane podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468), stanowi pomoc *de minimis* lub pomoc *de minimis* w rolnictwie udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis* lub pomocy w ramach zasady *de minimis* w rolnictwie.

Art. 8–11. (pominięte)

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁾.

¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 13 sierpnia 2009 r.